

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, at hr. Knud Erik Kirkegaard var lidt mere nuanceret end dem, vi hidtil har hørt fra talerstolen. Det glæder mig.

Kan hr. Knud Erik Kirkegaard så ikke forklare mig, hvordan hr. Knud Erik Kirkegaard tror, det virker i kommunerne med de mange forskellige refusionssatser, der er i dag, og med de problemer, som vi også har været inde på, med, hvordan det kommunale udligningsystem fungerer, hvor nogle kommuner, der har mange personer på overførselsindkomster, ikke får en udligning, der svarer til de stigende udgifter, og derfor er nødt til at tænke på kassen, hvis de ikke vil skære ned på andre områder, f.eks. på ældreområdet? Selv om der er 100 pct. refusion på folkepensionen, er der alligevel mange kommuner, der gør en stor indsats for at sørge for, at de ældre er aktiveret med forskellige tilbud osv. Så man kan godt have tilbud, selv om der er 100 pct. refusion.

(Kort bemærkning)

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Selvfølgelig kan man diskutere lige præcis de procentsatser, som vi har fundet frem til, i øvrigt under den tidligere regering, gør jeg opmærksom på, hvor vi jo havde forhandlingerne om førtidspensionsreformen. Det var jo i høj grad ved den lejlighed, at vi fik stadfæstet de forskellige procentsatser, som vi opererer med nu.

Kl. 18.45

Selvfølgelig kan man diskutere, om det skal være 35 eller 32 eller 37. Selvfølgelig kan man det. Men når man har forskellige refusionsatser, er det jo netop i en bestræbelse på at undgå, at kommunerne ud fra en kassetænkning falder i den grøft: Det er bare meget nemmere at udbetale pengene, sende regningen til staten og så opgive den aktiverende indsats. Det ønsker vi ikke at medvirke til fra Det Konservative Folkeparti.

Men så er der den udligningsmæssige effekt af det her, det er en helt anden sag. Og der er jeg da fuldstændig enig i det synspunkt, som hr. Klaus Hækkerup har gjort sig til talsmand for. Her er der en problemstilling, som vi skal have taget højde for kommunerne imellem. Men det er en helt anden sag, som i princippet ikke har noget med det her at gøre.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jo, det synes jeg nu alligevel det har. Når hr. Knud Erik Kirkegaard taler om, at den tidligere regering fastlagde refusionsprocenterne, så vil jeg bare gøre opmærksom på, at vi vidste udmærket, da vi lavede de forlig, at der skulle gennemføres en generel udlignings- og bloktilskudsreform. Den har den nuværende regering udsendt, og det er det, der skaber de stigende økonomiske problemer for kommunerne, stigende fra år til år.

Men så vil jeg godt sige til hr. Knud Erik Kirkegaard, som jo også meget rigtigt sagde, at kassetænkning er sund, hvis man tænker på at bruge midlerne mest økonomisk, at det, som er problemet, jo er, hvis kommunerne begynder at skyde problemerne over til hinanden eller tænke anderledes for at spare pengene, frem for at løse de opgaver, de er pålagt.

Jeg vil godt spørge hr. Knud Erik Kirkegaard: Mener han, mener Det Konservative Folkeparti som grundholdning, at kommunerne skal løse de opgaver, de er pålagt i loven, eller er det lægalt, at de overvælter udgiften og opgaven på andre kommuner? Og jeg tænker på den højesteretsdom, vi lige har fået, hvor en familie flytter fra Frederiksberg til Skibby, en familie med fire børn, der, når de ankommer til Skibby, bliver tvangsfjernet fra Skibby, der som en lille kommune og en fattig kommune kommer til at hænge på enorme udgifter. Er det den måde, Det Konservative Folkeparti synes, at kassetænkning skal udmøntes på?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår heller ikke, at hr. Knud Erik Kirkegaard ikke mener, at det hænger sammen, for problemet er jo lige præcis, at folk kommer i klemme, fordi kommunerne ikke har penge nok. Hvis kommunerne havde penge nok, behøvede de jo ikke at lave den kassetænkning, som de gør i dag.

Jeg vil godt høre, om De Konservative har et andet forslag til, hvad man kan gøre for at forhindre, at folk kommer i klemme i kassetænkningen eller falder helt ned og slet ikke får nogen indkomst, som vi desværre også ser eksempler på i dag, hvor kommunerne bare ikke gør det, de skal, for at hjælpe dem, fordi de ved, at de er gift, og derfor kan de bare vente tilstrækkelig længe, til de falder ud over kanten og fal-